клуб
органічного
землеробства

ДО ЗЕМЛІ З ЛЮБОВ'Ю!

№5 (70) ТРАВЕНЬ 2013

ТЕМА НОМЕРА

Поверніть, люди, Батьківщину свою!

WWW.CLUBOZ.NET

Редакційна колонка

Батьківщина. Як часто сьогодні забувається значення цього слова, а саме поняття Батьківщини стає все більш абстрактним, чимось далеким від реальностей світу, в якому ми живемо. Чому так відбувається? Невже ми стали забувати про те головне, заради чого гинули у Великій Вітчизняній війні наші батьки, діди і прадіди? Минуло вже 68 років із закінчення війни, і 9 травня ми продовжуємо відзначати свято великої Перемоги радянського народу над нацистською Німеччиною. Вічна пам'ять усім тим, хто вистояв у цій війні і відстояв нашу землю від німецько-фашистських загарбників. Вони билися за Батьківщину!

Батьківщина – це земля батьків. Мати. Людський рід може жити тільки на землі. І це треба пам'ятати і виховувати у своїх дітях й онуках почуття Батьківщини, розуміння цінності своєї землі, життя на своїй землі. Розповідати про подвиги радянських воїнів і їхні перемоги. А інакше буде відбуватися те, що сьогодні й відбувається. Адже як тоді пояснити, що західним корпораціям керівництвом нашої країни (при пособництві місцевих властей, до речі, вибраних народом) передаються у безроздільне користування тисячі квадратних кілометрів нашої землі для видобутку сланцевого газу ... Фактично – це продаж частини рідної землі іноземним окупантам. І відповідно, зрада тих, хто поклав своє життя за Батьківщину в далеких 1941-1945 роках ...

Тема цього номера «Поверніть, люди, Батьківщину свою!» – це не просто слова. Це крик душі, звернений до тих, хто хоче, щоб їхні діти жили на рідній землі.

Згадую жовтень 2012 року. Автопробіг «За Батьківщину!» Сімферополь-Москва, в якому брав участь Клуб Органічного Землеробства (див. № 10,11-2012). Тоді більшості було незрозуміло, чому і для чого ми їхали. Тепер уже багатьом очевидно, що проблема є. І сланцевий газ – це лише невеликий наслідок цієї проблеми.

І ми, редакція газети «до Землі з любов'ю!», сподіваємося на здоровий глузд людей, їхній інстинкт самозбереження, усвідомленість і самоорганізацію. Ніхто не вирішить цю проблему (як і всі інші), крім нас самих. Не заради красного слівця, а ради майбутнього своїх дітей ...

Петро Трофименко, Іван Талалаєв, Ольга Купрашвілі

P.S. Эй, вставай!
В домах уютных не согреться.
Эй, проснись! Ведь РОДИНЕ так нужен ты.
Эй, давай! Дорога в рай тебе известна.
Пусть на твоей земле цветут сады,
Пусть на твоей земле цветут сады,
Пусть на твоей земле цветут сады...

(уривок з пісні «Эй, вставай!»)

Конкурс!

Шановні землероби! Клуб ОЗ з радістю запрошує вас взяти участь у конкурсі на кращу статтю та фото з описом свого землеробського досвіду, спостереженнями і висновками.

Конкурс складається з таких номінацій:

1. «**Біорозмаїття в саду і / або на городі**».
2. «**Врожай зі свого власного насіння**».
3. «**Облаштування ділянки в гармонії з Природою**».
4. «**Моя сім'я і життя на ділянці. Що дає нам земля?**»
5. «**Дитяча грядка**».
6. «**Зцілення за допомогою своїх рослин**».

(Детальніше про номінації дивіться у номері 4 за 2013 р.)

Призами за перші три місця в кожній номінації будуть: **публікація в газеті (авторський гонорар у розмірі 100 грн.), передплата на газету «до Землі з любов'ю!» і альманах «Бібліотека Органічного Землеробства» на весь 2014 рік.**

Для участі в конкурсі надсилайте свої статті з фотографіями за адресою: 02140, м. Київ, а/с 51, видавництво «До Землі з любов'ю» або на електронну адресу: info@cluboz.net.

Обов'язково вказуйте контактний телефон та зворотну адресу.

Ваші статті будуть викладатися на форумі сайту cluboz.net (посилання – www.cluboz.net/forum/) в темі – КОНКУРС, де і буде проходити голосування за кращі роботи.

Брати участь у голосуванні може будь-який член Клубу ОЗ!

Конкурс триватиме до 23 липня 2013 р. – Дня дачника і всієї Землі.

Результати конкурсу будуть опубліковані в серпневому номері газети «до Землі з любов'ю!». Бажаємо вам удачі, натхнення і багатого врожаю в цьому році!

Тел. для довідок: **(044) 331-27-55, (093) 434-27-44.**

Наша сім'я щаслива від життя на рідній Родовій землі

Наша сім'я проживає в селі Прислуч Полонського р-ну Хмельницької обл. Це мальовниче, затишне місце на межі двох областей (Житомирської та Хмельницької). Голова нашого роду – Іван Михайлович Білоус 1928 р. народження. Все життя пропрацював в городній бригаді тодішнього колгоспу «Перемога», був старшим бригадиром. Привчав змалку свого сина Володимира до праці на землі. Володимир Іванович та Надія Филимонівна за освітою педагоги, а за покликанням – агрономи. В зв'язку з життєвими обставинами, щоб вивчити трьох дітей, змушені були покинути благородну учительську працю і зайнятись не менш благородною діяльністю по вирощуванню сільськогосподарських культур. Голова родини навчив молоде покоління закладати правильно парники, допомагав і ділом, і порадою при вирощуванні ранньовесняної продукції. За роки праці на землі наша сім'я набула чималого практичного досвіду, яким охоче ділиться з іншими людьми. Всі троє дітей Володимира та Надії – Вадим, Іванна та Олександр – змалку навчені любові до землі, цінують, бережливо ставляться до всіх її багатств. Усі разом працюють на рідній родовій землі, допомагають батькам, створюючи цим самим добробут для родини і викликаючи повагу серед односельчан. Ми вже багато років є учасниками різних с/г виставок, ярмарків майже в усіх регіонах України.

Своєю чесністю і добросовісністю заслужили визнання та довіру в людей, авторитет у городників. Основні напрямки нашої діяльності – це:

1) вирощування весняної розсади овочів та квітів;

2) збір та реалізація сортового насіння колекційних томатів, перців, баклажанів, баштанних культур;

3) вирощування квітів у підвісних горщиках (петунія, сурфінія, брахікома, газанія, вербена, флокс друмонда, целозія периста, тагетес, сальвія та ін.);

4) вирощування та впровадження сортової насіннєвої картоплі;

5) вирощування та реалізація органічної продукції овочів;

6) консультації.

На цей час маємо гарну колекцію із 44 сортів перцю, 9 сортів баклажанів, більше 130 сортів помідорів, біля 50 сортів картоплі та інших городніх культур. За багато років випробували безліч сортів і залишили, на нашу думку, найкращі, найврожайніші та найстійкіші до життєвих випробувань.

Роботу ми свою любимо, живемо нею. Все робимо із задоволенням на засадах органічного землеробства. Перебування на грядках сприймаємо не як «працю на городі», а як – спілкування з Живою Землею. Всі рослини у нас вирощені з любов'ю, насіння збираємо лише з найкращих плодів, які вирізняються здоров'ям. Вміємо працювати в гарному настрої, з піснями, з хорошими думками! А на землі по-іншому ніяк! Вона жива і все відчуває, тому й радує, обдаровує нашу Родину своїми врожаями та багатствами. Діти наші постійно на свіжому чистому повітрі, постійно в спілкуванні з природою, розвиваються, навчаючись творити прекрасне!!!

Пропонуємо вам, дорогі друзі, оцінити нашу працю. Зверніть, будь-ласка, увагу на те, що ми не просто реалізатори, а городники – практики. Бажаємо усім наснаги, рішучості, завжди гарного настрою та здоров'я в прекрасній меті – створювати райські куточки на Рідній землі!!!

Родина Білоус
члени Клубу ОЗ,
с. Прислуч, Полонський р-н
Хмельницька обл.
тел.: (067)328-90-21, www.bilous.in.ua

«Ах какой у нас арбуз – замечательный на вкус!»

Добрий день, дорога редакціє газети «до Землі з любов'ю!» і мої одноклубники ОЗ!

Хочу розповісти про свій досвід вирощування кавунів і динь на сторінках нашої газети. Живу я в північно-східній частині України, у Сумській області, в місті Конотопі.

Кліматичні умови не балують, доводиться дуже багато трудитися, щоб виростити овочі, фрукти, ягоди, квіти, але я люблю свою рідну земельку і не перестаю про неї піклуватися. У цьому допомагає органічне землеробство, його принципи.

Дуже люблю кавуни та дині, вважаю їх найкращими помічниками в оздоровленні організму. Тому вирощую їх вже більше 20 років на своїй присадибній ділянці. Відводжу для них найтепліше, сонячне місце. Рихлю плоскорізом землю у квітні, як тільки зійде сніг і можна працювати на землі. Але не раніше Благовіщення, тобто 7 квітня. До цього часу землю не чіпаю, так вважали мої предки. Відразу ж після розпушування засіваю сидератами: гірчицею, фацелією, суріпицею. По межах ділянки сію одним рядком білий люпин. Це красиво і корисно для земельки.

У першій половині травня готую до посіву насіння кавунів і динь. Замочую в Емочках (1:1000), а коли проклюнуться, починаю сіяти в підготовлені лунки, які роблю по сидератах на відстані 120х120 см квадратно-гніздовим методом. Земля в лунках пухка, сидерати вибираються вбік, сію по 5 насінин (3 кавуна, 2 дині) в кожну лунку. Окружність лунки в діаметрі 50 см. Глибина загортання насіння – 1,5-2 см, прихлопую рукою і мульчую відразу торішньою тирсою. Якщо потрібно, поливаю, тобто якщо земля сухувата: довго дощу не було. Сидерати навколо лунок захищають сходи від палючого сонця, вітру.

Після того як з'явилися сходи, проріджую: залишаю в лунці 2 кавунчики і 1 диньку – найміцніші. Якщо немає дощу, поливаю з додаванням Емочок (1:1000), ложка столова на відро води, і мікосана (для профілактики грибкових хвороб). Сидерати скошую плоскорізом, намагаючись не поранити батоги, що з'являються, залишаю на землі між лунками. Така мульча прикриває бур'яни, що з'явилися подекуди, і заглушає їх зростання. Тепер мої баштанні набирають силу і колір і зав'язують плоди. Дуже радісно на душі, спостерігаючи, як вони швидко ростуть, дружно цвітуть, утворюють маленькі кавунчики і диньки.

Коли на батогах утворюються по 5-7 плодів, я їх укорочую, тобто обрізаю, залишаючи по 4-6 плодів на батозі. Це стимулює зростання, прискорює збільшення плодів. У третій декаді липня починають достигати ранні кавуни: «Вогник», «Красень», «Цукровий малюк», «Шугар Бейбі», «Крімсон Світ», дині «Колгоспниця». З цього часу я нічого не роблю. Сильне, росле кавунове бадилля заплітає всю ділянку (див. на фото), а кавуни лежать, як футбольні м'ячі на полі, красені, всій родині на радість. Я вибираю стиглі: повертаю кавун від землі, і якщо там є оранжево-жовта пляма, значить, кавун стиглий. А ще вусик повинен бути сухим біля плодоніжки кавуна.

Динька повинна бути жовта і запашна. Це найпростіше визначення. Перевагу віддаю дині «Колгоспниця», вона в нашому регіоні найпродуктивніша. У липні, серпні, вересні – ми всією сім'єю їмо екологічно чисті диво-ягоди, чудові на смак.

На фото мій онук Альоша, вибрав кавун, який потім з апетитом наминав за обидві щоки.

Вот какой у нас арбуз –
Замечательный на вкус!
Даже нос и щёки
Все в арбузном соке!

Дуже буду рада, якщо мій досвід комусь допоможе виростити такі ж чудові кавуни та дині.

П.С.: Як лікар скажу: кавуни та дині чистять наші нирки, печінку, жовчний міхур, кишечник. Виводять з організму всі солі, що утворюють пісок і камінчики, розріджують кров, знижують артеріальний тиск у гіпертоніків, омолоджують клітини, зменшують повноту, очищають судинну систему від поганого холестерину.

З пов. ***Зоя Павлівна Горленко***
член Клубу ОЗ, м. Конотоп
Сумська обл.

Земля – Жива, Рідна Мати

Доброго дня всім організаторам і членам Клубу ОЗ і вельмишановній редакції газети «до Землі з любов'ю!»

Хочу розповісти на сторінках улюбленої газети про себе і поділитися своїми досягненнями і невеличким досвідом. Мене звати Кристина, проживаю в місті Овручі, що на Житомирщині. Мені 24 роки, можливо, я наймолодша серед дописувачів. Бо в моєму віці молодь переважно відвідує дискотеки, бари, інтернет-клуби, багатьох цікавить алкоголь, сигарети, не дай Боже, наркотики…

А моє хобі – це Земля і все, що на ній створив Господь. Бо люди кожен день мають потребу у хлібі і не задумуються, що це вирощена пшеничка та житечко на нашій Землі-годувальниці. А що то за супчик без картопельки чи український борщик без капусточки з бурячком? І часничок та цибулька готові нам замінити всі пігулки. Весняна зелень, редисочка – перші гості на наших столах. Після довгої зими готові відразу наш виснажений організм збагатити вітамінами, мікроелементами та всіма поживними речовинами. А влітку який смачний та ароматний зелений огірочок чи запашний рум'яний помідорчик… І все це нам дає наша з вами Матінка-Земля. Вона хоче, щоб ми її любили і не забували, були з нею ніжні і лагідні, поважали її.

З раннього дитинства в мене проявлялась любов до Землі. Мої маленькі рученята тягнулись до мізерненького насіннячка, я прагнула його зігріти у своїх крихітних долонях і посіяти у святішу Матінку-Землю. Мене ніхто ніколи не вчив, що і як потрібно сіяти чи садити. Дивилась, робила висновки і мріяла…

Була в мене Бабуся і я за нею «хвостиком» ходила, вимагала у неї по декілька різновидів зерняток, зі слізками просила, щоб виділила мені клаптик землі, щоб я там самостійно могла посіяти, вчитись доглядати і збирати якийсь свій, невеличкий на той час врожай. А найголовніше – вчитись на власних помилках, робити висновки, здобувати досвід і любити Землю. Але Бабуся на мене реагувала по-іншому, казала, що я мала «сопля», суну свій носик не у свої справи, ні в чому не розбираюсь – лише перевожу насіння і землю…, якесь «ципля» буде тут повчати «курку»…

Я завжди прагнула чогось досягти, довести, що не гірше можу щось зробити за дорослу людину. В мене з'являлись нові плани, зароджувались нові ідеї з незвичайним підходом.

І тут Бабуся казала: «Ти здібна лише нелюдські «чудіки вичворяти», всі діти як діти, а ти якась «чудачка», в кого така вдалась?»

І ось тепер я повноправна «чудачка» на Землі. 4 роки тому назад стала членом Клубу ОЗ. Дуже задоволена і безмежно вдячна! Користуюсь плоскорізом Фокіна, про перекопку забула, як про страшний сон. Створюю грядки-короби – вони у мене найрізноманітніші, з цегли цілої і половинок (під кутом вкопую), шматків шиферу, різних дощок, плоского каміння, одним словом, все, що знаходжу підходяще в господарстві. Доріжки між грядками цього року засію газонною травою, грядки мульчую листям, травою, на жаль,немає соломи… Використовую різний старий непотрібний одяг, ганчір'я, воно гарно зберігає вологу і не дозволяє пробитись бур'янам, а найголовніше – під такою «ковдрою» чудово розмножуються мої помічники – черв'ячки. Їм найблагоприємніший створюю мікроклімат, за що вони мені й віддячують своєю працею. Прикриваю грядки й чорним агроволокном. Пластикові пляшки з-під води (1,5 літри) в мене теж не сміття: вишиковую їх рядами горличками в ґрунт і створюю чудові бордюри. Відходів у мене практично немає, всьому даю друге життя.

Вийду на подвір'я, подивлюсь на всю красу, створену своїми руками, – душа радіє і серце завмирає, воно так Земельку кохає.

Сусіди дивуються, не розуміють, за старими принципами живуть, як всі, так і вони. В них лопата, плуг, ядохімікати. Вважають, що лише з такими «вірними друзями» можна гарних врожаїв досягти.

Як тяжко мені всіх їх переконати, що Земля – Жива, Рідна Мати.

Кристина Холодченко
член Клубу ОЗ, м. Овруч

Курдюмов про разумний город Замяткіна

Історичне село Шушенське – берег Єнісею. Ґрунти – бідні супіски, влітку буває вище +35°С, взимку до -45°С, снігу мало. Кожен другий рік – жорстокі посухи. На орних полях вигорає хліб, картопля не родить – її багато хто і не копає. І в цей час Замяткін стабільно і без особливих зусиль збирає п'ятикратні врожаї.

Ділянка Замяткіна не знає лопати вже близько двадцяти років. За його словами, за десять років родючий шар заглибився до 30-40 см. Ґрунт став таким пухким, що кілочки для томатів не треба забивати – легко встромляються. Урожай картоплі наблизився до двох тонн із сотки. Капуста – по пуду качани – до 1800 кг із сотки. Врожаї капусти, моркви – втричі-вп'ятеро вище середніх, рясно плодять ягідники. Ні гною, ні тим паче компосту Замяткін не використовує. З добрив – тільки золу. Зараз у його грядках, за його висловом, іс-

тинний родючий агрозем. Це означає, граничний урожай гарантований у будь-який рік.

Як йому це вдається?

Звичайно, третину прибавки дає сортова агротехніка: Замяткін відібрав найкращі для себе сорти і буквально зріднився з ними. Але дві третини успіху – система природного городу: вузькі грядки, відсутність оранки, посів сидератів, розумна плодозміна, мульчування.

«Урожай вже не проблема. Рекордоманією, здається, перехворів. Тепер моя мета – гранична природна родючість і стійкий агробіоценоз».

Грядки.

Грядки у Замяткіна стаціонарні, завширшки 80 см, з проходами мінімум в метр. Народжуються вони так. У першій половині червня буйна трава притоптується. На неї навалюється товстий, у півштика, шар різної рослинної органіки. І зверху – на два пальці землі. Ідеальна грядка: і бур'ян не випустить, і дихає, щоб скоріше йому згнити, і черв'якам дім рідний. Так і лежить до кінця літа. У серпні сюди сіється холодостійкий сидерат: гірчиця, редька олійна. А навесні по ньому – горох, боби, квасоля: нехай додатково ґрунт удобрять. З них і починається плодозміна. А якщо ґрунт хороший, можна садити і кавуни, і картоплю.

Доглядає за грядками тільки плоскоріз, і тільки поверхово. Все літо – мульча, навесні і восени –сидерати. Проблема бур'янів відпала разом з порожньою землею. Коли на грядці постійно або щільна культура, або мульча, або густий сидерат, де тут жити бур'янам, коли їхня ніша зайнята? І вони тихо існують, не претендуючи на масовість і зухвалість.

Хвороби теж пішли в минуле.

Замяткін ввів у свою практику геніальний прийом – ліквідацію ранкової роси. Ставить над грядками прості плівкові екрани. Теплові промені відбиваються назад на грядку – все, роси немає! Так укрито лише те, що схильне хворіти: цибуля, томати, огірки, картопля.

Мульча у Замяткіна – така ж основа утримання ґрунту, як і сидерати.

Він майже не витрачає час і сили на заготівлю органіки. Товстий шар окремо заготовленого «сіна» застосовується тільки для особливих цілей: створити нові грядки, задушити бур'яни, укрити пристовбурні кола саджанців. А на грядках весь рік – природна, «сидеральна мульча».

Технологія проста. У серпні під граблі сіється якийсь холодостійкий сидерат і до морозів дає густу зелену масу. Не давши їй зав'язати насіння, зрізаємо її гострою лопатою. Виходить шар сіна. Навесні він утричі тонше: ущільнився, частково зіпрів. Прогрібаємо в ньому чисті борозенки, в них сіємо і садимо. Рослини встали, розлопушилися – весь ґрунт укритий.

Озиме жито зазвичай не вимерзає і навесні йде в ріст. Таку «мульчу» доводиться підрізати нижче вузла кущення, інакше знову відросте.

Варіант: сидерат не зрізається, вимерзає, і в квітні грядка стовбурчиться соломою. Теж ефективна мульча – від вітру і заморозків укриє. Прямо в ній б'ємо лунки або ріжемо рядки. Пізніше її ламаємо і укладаємо на грядку.

Мульчувати можна будь-якою органікою, головне, щоб вона була.

Досліди показали: під товстим шаром рослинної потерті й соломи виростає відмінна картопля. В останні роки Замяткін так її і вирощує. Розклав «насіння» по грядці, завалив пухкою органікою, при потребі допоміг вийти паросткам – і завалив усе остаточно. У серпні підняв мульчу – під нею чисті бульби, хоч прямо в каструлю.

І ось що характерно: дротяники, личинки травневого хруща та інших хрущів у мульчі не водяться. Мабуть, не ризикують підніматися з ґрунту: надто багато хто тут не проти ними поласувати. Так чи не так, але вже багато років під соломою всі бульби чисті, без пошкоджень. А в ґрунт заглибиш – багато погризених.

Правила органічної мульчі прості. Восени укрий ґрунт якомога раніше – нехай він довше живе і пізніше промерзне. А навесні, навпаки, спочатку згреби грубу мульчу на доріжки: дай ґрунту розморозитися й прогрітися.

Чим тільки не вкривають дачники розсаду, щоб прижилася! І все одно сохне. Замяткін, як завжди, придивився до природи – а там все вже придумано. Зійшов сніг – сіємо фацелію. До моменту висадки – укривний килим. Прориваємо лунки й садимо. «Затишок», півтінь – розсада розкошує. А погрозять заморозки – легко кинути плівку прямо на сидерат. Пішла розсада в ріст, стало тісно – зрізаємо сидерат і кладемо як мульчу.

Тепер все ясно!

Мульча – поняття багатоповерхове і багатопланове. Говорячи про захист ґрунту і сходів, важко провести чітку межу між шаром тирси, мертвим дерном, сухим стеблостоєм... кедровим стлаником, чагарниками, деревами. Ліси і степи – «мульча» планети. У лісовій підстилці і дерні живуть і копошаться мокриці з черв'яками, а в шарі лісів, садів і парків – ми з вами. Але уявіть, що ваш сад і ліс розкорчовані. «Місяць ґрунт голий – місяць він умирає», – каже Замяткін.

М.І. Курдюмов

Наш досвід життя в Родовому помісті

Шановна редакція газети «до Землі з любов'ю!»

Спасибі Вам за Вашу працю. За те, що завдяки Вашій газеті, людей, які вчаться любити землю, стає більше.

Хочу розповісти читачам про свій досвід життя на Землі.

Ділянку в 1 га ми придбали шість років тому. Величезне враження на мене справили книги В.Мегре «Звенящие кедры России».

Жили ми з чоловіком і дітьми в Києві, а весь вільний час проводили у себе на ділянці. Земля нам дісталася хороша – родючий суглинок, засіяний люцерною, але частиною землі, близько 20 соток, був суцільний пирій. Проконсультувавшись з батьками, нами було прийнято рішення переорати дану ділянку. Коли ми приїхали на поле битви, після переорювання я не знала, що робити. Незважаючи на те, що трактор після переорювання два рази пройшовся по ділянці, вирівнюючи її і згрібаючи пирій, ділянка являла собою моторошну картину: купи пирію, які неможливо було вигребти. Так я дізналася, що таке переорювання землі, заплативши при цьому немаленькі гроші.

Після цього ділянка благополучно заросла ще більш щільним килимом з пирію. Наступного року ми вирішили зробити по-іншому: чоловік перекопував вузькі грядки, я їх перебирала від пирію і садила в них розсаду, мульчувала люцерною, благо її росло у нас багато. На цих грядках виросли чудові помідори. Решту землі ми підкошували 3 рази за літо, використовуючи скошену траву для мульчування. Цього року ми вирішили запастися великою кількістю мульчі, придбавши в селі солом'яні тюки, і мульчувати решту території. Частину ділянки ми засадили малиною, смородиною, полуницею. Є невеликий сад, близько 20 дерев, який ми плануємо розширити в цьому році, і город. Невелику територію ми виділили під лікарські трави. Вирощуємо: материнку, любисток, чебрець, монарду, ісоп, різні види м'яти, меліси, естрагон, канупер, шавлію, валеріану, лофант. Колекцію трав щороку поповнюємо. Наша сім'я дуже любить влаштовувати чаювання, тому всі трави ми заготовляємо собі про запас на зиму. Кілька років займаємося вирощуванням батату. Дуже вже сподобався нам цей овоч. Ми почали вирощувати його з метою заміни ним звичайної картоплі, яка не така вже й корисна, як усі звикли думати. Жуки батат не їдять, обробляти його не треба. Посадив розсаду, полив, замульчував і ... забув до осені, тому що прополка йому не потрібна, своєю вегетативною масою він закриває простір в радіусі приблизно 70 см, як берізка, а за живильними цінностями і смаковими якостями він перевершує картоплю. Можна його їсти і в сирому вигляді.

Також моє хобі – це квіти. Перші кілька років я захоплено скуповувала всі новинки і, не маючи особливого досвіду догляду за рослинами, висаджувала їх у дернину, очікуючи цвітіння. Багато рослин загинуло. Але з кожним роком ми стаємо досвідченішими і уважнішими до своєї землі.

Ось вже як два роки ми живемо у своєму маєтку постійно. Побудували теплий солом'яний будинок з великою російською піччю, лазню. Рішення переїхати було не з легких, але ми зрозуміли, що Родовий маєток – це не дача, вимагає постійної присутності і щоденного догляду. Є свої труднощі: не вистачає працьовитості і відповідальності, але душа радіє, коли усвідомлюєш, що ти є господарем частинки Землі і в твоїх силах зробити її красивіше і чистіше.

Хочу побажати всім читачам газети щедрих урожаїв і творчого натхнення в цьому сезоні.

Батат – дуже вже сподобався нам цей овоч!

Вперше ми придбали саджанці батату на одній з виставок Києва. Складнощів у вирощуванні не виникало, тому що батат досить невибаглива рослина. За смаком він нагадує злегка прихоплену морозом картоплю, але от за корисними властивостями значно перевершує її. Перший рік зберегти посадковий матеріал до весни нам не вдалося, тому що батат не можна зберігати в погребі, тому довелося навесні знову купувати розсаду. Тепер зберігаємо батат на прохолодній веранді, де температура повітря +12 ... +15 °С.

Сортів батату велика кількість, але не всі вони адаптовані до наших умов. Ми вирощували на своїй ділянці 7 столових сортів батату, але найбільш невибагливими і врожайними виявилися «Джорджія Ред» і «Хатбей».

Найближчий родич батату – повій-берізка, але, на відміну від свого побратима, батат абсолютно не зимостійкий. При температурі +10 ° С батат уповільнює своє зростання, а з першими заморозками гине. Деякі любителі тримають батат у домашніх умовах як кучеряву декоративну рослину, тому що у різних його сортів бувають дуже навіть цікаві форми і забарвлення листя. Окремі сорти батату можуть цвісти.

Батат – теплолюбна рослина, добре росте від +20°С, а краще – +25° ... 35°С. Батат не бо-

ється посухи і не любить перезволоження. Нам овоч сподобався тим, що, висадивши його в грунт у середині – наприкінці травня і просапавши його пару разів, поки зелена маса не набрала сили, можна «згадувати» про нього вже перед збиранням врожаю, в кінці вересня – на початку жовтня. Поливаємо батат тільки після посадки, в рідкісних випадках – «на вимогу» (під час сильної спеки у рослини починають «в'янути вушка»). Батат не любить тіні, віддає перевагу відкритим ділянкам і, набравши темпи зростання, легко самостійно бореться з бур'янами (у батату досить щільна, сланка зелена маса).

Деякі фермери вирощують батат на корм тваринам, вибираючи сорти з рясною і щільною зеленню. Наші кози із задоволенням їдять як бульби, так і стебла.

РЕЦЕПТ

Котлети з батату

На 1 кг батату 2 сирих яйця, 4 ст. ложки пшеничного борошна, 100 г олії, 200 г сметанного соусу, 1 ст. ложка вершкового масла.

Очищений батат варять у підсоленій воді, розминають, додають вершкове масло, сире яйце, трошки борошна або манної крупи, все ретельно перемішують. Формують кульки, обвалюють у борошні або панірувальних сухарях і, надавши форму котлет, смажать на олії. Подають зі сметанним соусом.

Ще з бататом готують ватрушки, сирники ...

Розмножується батат відростками від бульби і укоріненням стебла (пускає коріння від будь-якого паростка). Від однієї хорошої бульби можна отримати до 50 саджанців. Ми починаємо готувати батат для посадки в лютому-березні. Бульби висаджуємо в грунт, закопуючи їх у горщик на 3/4 і ставимо в тепле світле місце. Потім чекаємо, поки з'являться молоді пагони, і за наявності 4-5

колін відокремлюємо від бульби разом з корінцем, що утворився (або обрізаємо під 4-5-м листочком).

Прибирання батату дещо відрізняється від збирання картоплі – краще викопувати його садовими вилами, тому що бульби у батату розростаються на значну відстань від гнізда.

Всім, хто спробував вирощувати цей овоч на своїй ділянці, будуть, напевно, цікаві нові технології його вирощування.

У різних країнах, де вирощують батат, існують різні способи його посадки та обробки.

Переглянувши в інтернеті декілька відеороликів, знятих в Китаї, Канаді, Америці, ми зацікавилися відеоматеріалом зі штату Луїзіана (цей штат спеціалізується на вирощуванні батату і є лідером за обсягами вирощування даного продукту). Обговоривши цю методику зі своїм товаришем, прийняли рішення – випробувати побачене у себе на ділянці. На землі товариша, який проживає в районі Прилук, висадили близько ста саджанців батату.

Суть технології полягає в наступному: робиться піднята гряда, прокладаються трубочки крапельного поливу, зверху гряда накривається плівкою по всій довжині, краї плівки присипаються землею. Далі в плівці робляться розрізи і в них садяться саджанці батату. Завдяки плівці коріння батату отримує необхідне йому тепло, а крапельний полив своєчасно постачає корінню вологу.

Після того як батат «пішов у зростання», гряда покрилася зеленою масою листя, розміром з долоню і завширшки близько двох метрів.

Викопавши перші кущі батату, отримали 2-3 бульби вагою по 0,5-0,8 кг і кілька бульб поменше. Середня вага батату, зібраного з куща, склала близько 2-2,5 кг. Максимальна вага однієї бульби поки 800 г. І все це з мінімальним доглядом і за повної відсутності хімії!

У нашій сім'ї дуже люблять такі страви з цього овоча: котлети з батату, омлет з бататом, батат тушкований з овочами, рибні котлети з бататом.

Бажаємо всім успіхів у вирощуванні цієї культури!

Сім'я Білих,
члени Клубу ОЗ, с. Корніївка,
Баришівський район, Київська обл.

Крупка із зерен вівса *(Новий продукт у Клубі ОЗ)*

У чому відмінність крупки з вівса від вівсяних пластівців?

При виготовленні вівсяних пластівців овес проходить віджим, помел, плющення і термічну обробку, до того ж із зерен вівса видаляється оболонка і відокремлюються зародки. Все це призводить до втрати значної кількості корисних властивостей зерна.

На відміну від пластівців, крупка містить у собі зовнішню оболонку зерен вівса, незначну частку середнього шару зерна і зародок. Завдяки цьому в крупці зберігаються ВСІ цінні речовини цілого зерна, необхідні організму.

Крупка із зерен вівса є багатим джерелом білка, клітковини, мінералів, вітамінів і ферментів, вона відмінно очищає кишечник від шлаків, допомагає нормалізувати процеси травлення, сприяє нормалізації маси тіла і зниженню рівня холестерину.

Крупка також корисна для людей, хворих на діабет, оскільки в оболонці зерен міститься речовина, що знижує цукор у крові.

Крупка з вівса – це прекрасне джерело енергії, що сприятливо впливає практично на всі органи і системи. Якщо ви хочете, щоб ваш раціон був дійсно здоровим, слід вживати не менше ста грамів цільного зерна вівса, що піддалося лише первинній переробці, щодня.

Будьте здорові!!!

(Крупку із зерен вівса, запитуйте в Клубі ОЗ у вашому регіоні)

За 9 років діяльності Клубу тисячі його членів перейшли на органічне землеробство – відновили родючість землі та полегшили свою працю на ній, вирощують життєдайні продукти, що дають їм сили та здоров'я.

ЗЕМЛЕРОБСТВО В ГА

ПОРАДИ ВІД КЛУБУ ОРГА

ПО-ПЕРШЕ, ми в Клубі ОЗ відмовилися від перекопування та оранки. Людина та земля від цього тільки виграють! Людині – легше, а землі – краще.

ПЛОСКОРІЗ ФОКІНА

МОЖНА НЕ КОПАТИ!

Скільки землі треба перевернути лопатою, щоб виростити врожай на шести сотках? – 200-300 тонн! А якщо «роки не ті», «переніс інфаркт», «радикуліт» ... Та й кому хочеться витрачати час на важку роботу? Чим же замінити лопату? Плоскорізом Фокіна!

Шість соток на день без болю в попереку і мозолей на руках! Працювати плоскорізом набагато легше, ніж лопатою, сапкою або мотикою. Ділянка в 6-12 соток обробляється ним без особливих зусиль. Крім того, при роботі традиційними інструментами хребет відчуває великі навантаження, що небезпечно для здоров'я. З плоскорізом навантаження на хребет мінімальна, їм працюється легко, приємно, швидко. Один інструмент – 20 видів робіт! Формування грядок, нарізування канавок для насіння, пропалювання, розпушування, підгортання, проріджування, скошування бур'янів і багато інших городніх робіт.

Плоскоріз виготовлений із сталі 65Г – однієї з найбільш зносостійких. Шукайте оригінальний (якісний) плоскоріз Фокіна – з клеймом логотипу Клубу ОЗ; в трикутній барвистій клубній упаковці. До універсального комплекту повинна додаватися брошура «До землі з наукою» з кольоровою фотографією В.Фокіна на обкладинці. Без неї навіть плоскоріз Фокіна використовують лише на 1/3. Виконуючи всі рекомендації брошури, ви будете приємно здивовані не тільки легкістю роботи на грядках, а й високими врожаями.

ПО-ДРУГЕ, ми відмовилися від хімічних засобів захисту рослин та синтетичних мін. добрив. Користуємось тільки біопрепаратами. Це безпечно для людини та природи!

АКТОФІТ

ЗАХИСТИТЬ ВІД ШКІДНИКІВ:

КОЛОРАДСЬКОГО ЖУКА, ПОПЕЛИЦІ (ТЛІ), ПАВУТИННОГО КЛІЩА, ПЛОДОЖЕРКИ

На протязі багатьох років в Клубі ОЗ відмінно зарекомендував себе Актофіт – препарат біологічного походження. Це просто знахідка для садівників-городників:

1) один унікальний препарат від колорадського жука, попелиці (тлі), павутинного кліща та величезного переліку шкідників;

2) швидко розкладається – оброблені рослини придатні для вживання через 48 годин;

3) у шкідників не виникає звикання до Актофіту – можна працювати багато років;

4) препарат не накопичується у плодах, землі та воді, безпечний для довкілля;

5) безпечний для домашніх тварин: багато людей врятували їх від бліх, кліщів та глистів.

МІКОСАН

ЗАХИСТ РОСЛИН ВІД ГРИБКІВ, ВІРУСІВ ТА БАКТЕРІЙ

Вже 8 років в Клубі ОЗ ми успішно застосовуємо Мікосан – біопрепарат широкого спектру дії та стимулятор росту в одному флаконі:

1) ефективний проти кореневих гнилей, чорної ніжки, борошнистої роси, фітофторозу, парші, мільдью та інших хвороб;

2) підвищує власний імунітет рослини, рослина стає стійкіша до хвороб;

3) зменшується кількість обробок, отже Ви заощаджуєте гроші на препаратах;

4) препарат системної дії – діє на протязі всього терміну вегетації;

5) безпечний для людей, тварин, птахів, бджіл та ґрунтової мікрофлори;

6) плоди можна їсти вже через добу після обробки.

Сильний профілактичний та стимулюючий ефект, здорова розсада, краще вкорінення саджанців, та захист рослин весь термін вегетації – ось, що таке Мікосан!

РМОНІЇ З ПРИРОДОЮ
НІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА

«Главное – это живая Земля, наше к ней отношение, влияющее на плодородие, которое по большому счёту создаёт все живое на Земле, в том числе и нас с вами». **Ушаков В.П.**

ПО-ТРЕТЄ, в Природі немає голої землі. Ми в Клубі ОЗ висіваємо сидерати та мульчуємо грядки травою, листям, компостом тощо. Це допомагає від бур'янів та зберігає вологу.

ОКСИЗИН

ЯК ПЕРЕРОБИТИ ГНІЙ ЗА 3-5 ТИЖНІВ?

У Клубі ОЗ прекрасно зарекомендував себе Оксизин – ферментний біопрепарат, що прискорює розкладання органічних залишків, гною, курячого посліду та фекалій, при цьому зникають неприємні запахи, а також мухи.

Переробка гною до перегною відбувається всього за 3-5 тижнів. Один флакон Оксизину 20 мл на 1т гною (або на 1м3 компосту). Глибина переробки – майже до гумусу, переробляється також і насіння бур'янів.

Вміст **вигрібної ями буде перероблено** при вуличній температурі 20°С за 14-20 діб. Залишок від переробки використовується як добриво!

Оксизин застосовують і для **миття підлог приміщень**, туалетів (пропадають смердючі запахи), і для очищення каналізаційних труб.

ПО-ЧЕТВЕРТЕ, родюча земля – це жива земля, де є дощові черв'яки, корисні бактерії. Ця ґрунтова мікрофлора робить землю та годує рослини. Ми оберігаємо її та підживлюємо органікою.

ЕМОЧКИ

ПРИРОДНА РОДЮЧІСТЬ ГРУНТІВ, ЗБІЛЬШЕННЯ КІЛЬКОСТІ ТА ЯКОСТІ ВРОЖАЮ

Оздоровлюємо землю, тварин і… воду. Емочку – так в Клубі ОЗ ласкаво називають Ефективні Мікроорганізми або ЕМ-технологію, що винайшов японський вчений Теро Хіга, – ми успішно застосовуємо з 2003 року. Серед членів клубу це найпопулярніший продукт, результати люди отримують дійсно унікальні:

1) відновлюють родючість землі (весняна обробка ґрунту 1:100),

2) збільшують врожайність та стійкість рослин до хвороб (підкормка 1:1000, раз у два тижні),

3) вирощують натуральні продукти, які мають високі смакові якості та довше зберігаються,

4) переробляють кухонні органічні відходи на ЕМ-компост,

5) при використанні як пробіотика для тварин та птиці – підвищують імунітет, відновлюють кишкову мікрофлору (після антибіотиків),

6) оздоровлюють та очищують воду за допомогою ЕМ-кераміки (Емочки-Х трубочки).

ПО-П'ЯТЕ, монокультурні посадки страждають від шкідників та хвороб. В Природі немає монокультури, ми практикуємо сумісні посадки (Б.Бублик «Меланжевий город», З.Хольцер «Пустеля або рай»).

РІВЕРМ

СТІЙКІСТЬ РОСЛИН ДО ПОСУХИ ТА ЗАМОРОЗКІВ

Тисячі членів Клубу ОЗ оцінили Ріверм – органічне добриво нового покоління, що повністю замінює мінеральні добрива, і виключає потребу у внесенні інших добрив, мікроелементів та стимуляторів росту.

Ріверм – це повністю природний препарат, створений з біогумусу за допомогою структурованої води, функції якого значно ширші ніж живлення рослин та структуризація ґрунту:

1) забезпечує стійкість рослин до засухи та заморозків – у засуху рослини мають свіжий, зелений вигляд, що говорить про активний фотосинтез;

2) пригнічує бактеріальні та грибкові захворювання – кореневі гнилі, борошнисту росу та інші;

3) виводить з рослин токсини – зменшує рівень накопичення важких металів, радіонуклідів та нітратів;

4) збільшує родючість ґрунтів – у його складі є азото і фосфобактери.

Гарні сусіди — запорука вдалих врожаїв!

Капуста посеред картоплі

Такої тугої, смачної і чистої капусти, як посадженої між рядами картоплі після підгортання, просто не доводилося бачити.

До того часу як картопляні кущі добре розвинуться, висаджуємо зрілу розсаду капусти

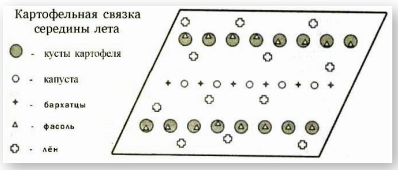

по осьовій лінії грядки на відстані 60 см один від одного. У перші дні тінь їй на користь, вона легше перенесе пересадочний стрес.

Одночасно з капустою між капустяними рослинами висаджується розсада чорнобривців, покликаних уберегти капусту від усякої нечисті. Вони повинні бути виду tagetes, тобто високорослими, здатними розкинути пахучу захисну парасольку над капустою. Незабаром картопля відцвіте, і, як тільки з'являться перші ознаки в'янення бадилля, його потрібно притоптати, уклавши уздовж рядів.

Як тільки буде викопана картопля і зібрана квасоля, потрібно підгорнути капусту, що стала «ногатою», і (бажано) підживити. Пізніше потрібно почистити грядку від залишків картоплі та квасолі, пошкребти граблями, посіяти по ній врозкид гречку і знову пошкребти граблями. Пізня гречка зацвітає дуже швидко і додає городу незвичайної жвавості. На цій грядці залишається вирвати чорнобривці, коли почне достигати насіння, зрізати з приходом морозів (не заморозків!) капусту і очистити грядку від її коріння. Про гречку можна не думати. Грядка буде укрита на зиму, і наступної весни її можна не перекопувати — це зробила гречка. Також гречка маскує різкий гірчичний запах капусти, остання менше уражується шкідниками і набуває особливо пікантного смаку.

Після підгортання картоплі замість капусти і чорнобривців по осьовій лінії можна посіяти буряк. Він виростає невеликий, з кулачок, але дуже лежкий і смачний.

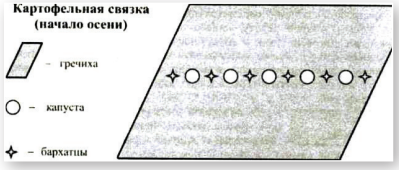

Варіювати картопляні зв'язки можна нескінченно: по осьовій лінії сіяти дайкон, зимову редьку, моркву, квіти. А в якості покривних культур можна використовувати: овес, пшеницю, кріп, змієголовник, коріандр, навіть майори — вони встигають зацвісти, опалим листям вкрити землю, а міцними стеблами затримати додатковий сніг.

Огіркові клумби

Огіркам потрібні сусіди, які приваблюють комах-запилювачів і притому — рано цвітуть. Корисні сусіди, що дають розріджену тінь. Деякі рослини потрібні для захисту огірків і для їх кращого росту. Ось і виходить клумба.

З північної сторони для підтримки батогів можна посадити горох (обов'язково на шпалері), брюссельську чи цвітну капусту, а пізніше кукурудзу. Треба тільки не упустити, що кукурудзяна куліса повинна мати хоча б два ряди.

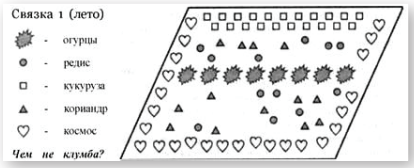

Перцева компанія

Навесні по крайках грядки з майбутніми перцями сіються чорнобривці. Потім у свою пору висаджується перець і бамія. В кінці літа, при ще неприбраному перці, грядка суцільно засівається коріандром. У міру появи стручків бамії вони зрізаються разом з нижнім листям. Бажану для перцю розріджену тінь можна створити і за допомогою кропу, посіяного рідко.

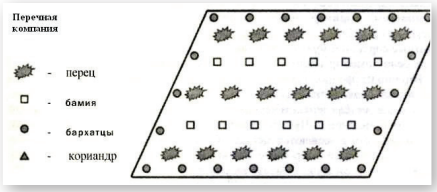

Три сестри

Яскравий приклад вдалої рослинної зв'язки малює індіанська легенда про «трьох сестер». У давні часи індіанці Північної Америки вирощували маїс (кукурудзу), квасолю і гарбуз, не маючи ніяких сільськогосподарських знарядь. Робили палицею ямки, кидали в них зерна кукурудзи, присипали їх, а, коли кукурудза досягала 10-15 см, біля кожної кукурудзяної рослини встромляли горошину квасолі і по всьому полю (негусто) заривали насіння гарбуза. Густота посадки була приблизно такою: на 1 м2 припадало по 7-8 саджанців кукурудзи і квасолі і по 1 гарбуза.

На цьому «жнива» закінчувалися — і весняні, й літні. В кінці сезону збирали врожай, на бадилля не звертали уваги, навесні його притоптували, «робили палицею ямки, кидали в них ...», словом, усе повторювалося з року в рік. Ґрунт не виснажувався — «повсть» щорічно приростала бадиллям, під нею бенкетували черв'яки, «колишнє» коріння поповнювало ґрунт гумусом, і «сестрам» втрьох було дуже затишно.

3-річна помідорна зв'язка

Напередодні першого року (наприкінці літа) на помідоровій грядці сіється (стрічками через 60 см) яка-небудь покривна культура (наприклад, пшениця). Трохи пізніше (приблизно в середині вересня) між цими стрічками висіваються негусто бульбочки часнику (теж стрічками). Наступної весни покривні стрічки підрізаються плоскорізом, поливаються ЕМ-настоєм, і на їх місце висаджується по 2 кущі помідорів. По осьовій лінії грядки рідко, через 30-40 см, сіється базилік.

В кінці літа врозкид сіється якась технологічна культура, щоб грядка не залишилася на зиму голою після збирання помідорового бадилля. Однозубці часнику залишаються на зиму в ґрунті, а навесні на місце, де були помідори, сіються стрічки якої-небудь ранньої зелені (салату, редиски, китайської капусти). З настанням теплої пори залишки зелені видаляються, висаджуються помідори і по осьовій лінії знову сіється базилік. Часник у міру зростання викопується (до столу і для настоїв). Помідори і базилік, природно, збираються (в міру достигання і потреби).

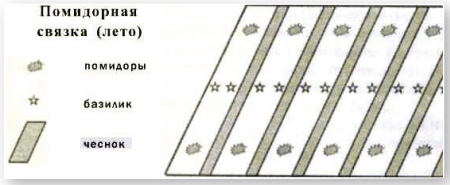

При перших заморозках треба, не гаючи часу, видалити бадилля помідорів і посіяти якусь технологічну культуру (краще віки не придумаєш). Перезимована віка за пару тижнів до посадки помідорів підрізається (з корінням), поливається ЕМ-настоєм, ґрунт очищається від шкідливих виділень віки, і, коли приходить пора, висаджуються помідори. Між помідорами висіваються стрічки моркви, а по осьовій лінії — знову-таки базилік. Ця морква до осені буде незвичайно хрусткою і солодкою. Правда, вона буде невеликою — але, може, саме тому такою смачною! Після прибирання моркви і помідорового бадилля сіється якась технологічна культура і бульбочки часнику. І — коло замкнулося! Тільки стрічки «рокирувалися». Описаний 3-річний цикл зарекомендував себе дуже добре. При всьому невгамовному бажанні спробувати щось новеньке не вдається вийти з нього — шкода. Тільки форс-мажорні обставини можуть змусити змінити місце.

Б.А.Бублик

З книги «Меланжевый огород»

Методи боротьби з личинками хруща та вовчками (капустянками)

У боротьбі з личинками хруща та й із ним самим найголовнішими є два завдання.

1. Мінімізувати можливість відкласти яйця самкам хруща в ґрунт.

2. Знешкодити личинки, які вже є в ґрунті.

Щоб хрущі не встигли відкласти личинки, їх просто збирають з ділянки: з невеликих дерев і кущів – руками, а під високими розстеляють плівку і струшують. Робити це треба в прохолодну пору доби, найкраще рано-вранці. Вдень, коли тепло, хрущі просто полетять.

Або проводять обприскування насаджень розчином препаратів Актофіт 1% (100 мл) + Бітоксибациллін 1% (100 мл) на 10 л води.

Можна відловлювати хрущів і на світло. Роблять це так. Натягують біле простирадло на шнурках. Зверху і збоку ставлять люмінесцентну лампу так, щоб простирадло було добре освітлене. Після заходу сонця, коли зовсім посутеніє, лампу вмикають і починають збирати хрущів, присвічуючи ліхтариком. У цей час вони навіть не летять, а повзуть на світло.

Боротися з хрущами допомагають і птахи. Комах із задоволенням поїдають кури, качки і навіть гуси. Якщо свійську птицю випустити на кілька годин у сад, то вона збере хрущів з трави і ґрунту. Великою смакотою є хрущі для граків і шпаків. Тож кілька шпаківень у саду не завадить.

Якщо ж замульчувати ґрунт грядок та саду грубим шаром соломи або встелити текстилем, самка хруща не зможе проникнути в ґрунт і відкласти яйця.

Проти личинок травневого жука допоможе і настоянка лушпиння цибулі. Для цього 1/3 відра лушпиння (щільний шар) заливають відром теплої води, настоюють 4-5 днів. Настій розводять водою 1:1 і поливають ґрунт, де, ймовірно, є личинки хруща.

Велика кількість личинок перебуває в компостних купах. Щоб позбутися шкідників, треба на початку жовтня, коли ще відносно тепла погода (і личинки не зарилися глибоко в ґрунт), перекопати і перекласти компостну купу на розстелену поруч поліетиленову плівку або брезент. Узимку личинки залишаться на цій плівці, бо не зможуть заритися в ґрунт, і замерзнуть.

Не так давно вчені відкрили одну неприємну особливість для личинок хруща: цей шкідник терпіти не може високої концентрації азоту. Якщо ви висієте на ділянці багаторічні рослини, що концентрують азот, то хрущів позбудетесь на кілька років. Наприклад, у пристовбурні кола рекомендують висівати люпин, біб, квасолю, насіння білої конюшини (100 г на коло), розсипати курячий послід.

Боротьба з личинкою хруща (травневого жука), яку називають борозняком, нелегка. Личинки, які живуть в ґрунті, шкодять культурним рослинам, підгризаючи їхнє коріння. Якщо личинок багато, вони зменшують урожайність буряків і картоплі. Особливо люблять вони їсти коріння суниць садових. Таким чином знищують цілі масиви цієї культури. Для боротьби із хрущем потрібно в першу чергу провести діагностику ґрунту, викопавши в кількох місцях масиву землі ями глибиною 35-40 см. Якщо шкідників багато, не варто на цій ділянці вирощувати вищепераховані культури. Спочатку потрібно густо засіяти ґрунт гірчицею. Одночасно з цим внести препарат Метаризин, який протягом 1-2 сезонів зможе повністю очистити ґрунт від цього шкідника. Метаризин – агресивний грибок. Заселяється в ґрунт в будь-яку пору року і поширюється на велику глибину. Можна вносити в ґрунт будь-яким доступним способом: шляхом змішування з добривами, розчиненням в поливній воді, обприскуванням ґрунту. Найбільша ефективність досягається при внесенні у вологий ґрунт перед обробкою ґрунту або при підгортанні. Норма внесення в залежності від чисельності шкідників складає від 5-8 до 25 л на гектар.

Метаризин також рекомендується використовувати в якості добрива, стимулятора росту, засобу боротьби проти личинок колорадського жука, капустянки, дротяників, трипсів, личинок комарів біля заплав річок, ставків, лісів.

Кроти також є гарними помічниками у боротьбі із хрущем.

Обробка (полив) пристовбурних кіл у червні (20-40 днів після масового льоту хруща) розчином: Боверин (150 мл) + Актофіт (40 мл) на 10 л води – ще один спосіб позбавитися личинок хруща у ґрунті. Поливати можна (на ваш розсуд) посадки полуниці та інших культур, які так полюбляють їсти личинки.

Для боротьби з вовчком застосовують приманки.

Рецепт приманки: відварити до м'якості 1кг будь-якого зерна, охолодити, додати 300 мл Боверину і кілька крапель запашної олії. Перемішати, настояти протягом 12 год.

Силакова А.А.
консультант Клубу ОЗ, м.Київ

Іржа груші, що робити?

Шановна редакція!

Мені 84 роки. Я член Клубу ОЗ з 2007 року. Вже шостий рік передплачую газету «до Землі з любов'ю!». За допомогою газети поступово освоюю ази органічного землеробства.

До вас запитання: два роки груша (їй 10 років) поражається іржею. Порадьте, будь-ласка, що робити, щоб вилікувати грушу.

Федорець Діна Денисівна
м. Київ

Іржа груші – хвороба, яка розвивається на листках і плодах дерева. На верхній стороні листа утворюються оранжево-чорні плями, а з нижньої – конусоподібні здуття, наповнені спорами. Цими спорами заражається не груша, а гілки ялівцю. Збудник хвороби зимує на ялівці, звідки наступної весни спори переносяться на грушу і заражають її.

Заходи боротьби. Для оберігання груші від ураження іржею перш за все необхідно звернути увагу на стан хвої ялівців не тільки на Вашій ділянці, а й на ділянці сусіда. В останні роки уражену іржею хвою виявляли і в молодих сосен у лісосмугах, що знаходяться поблизу саду. Обприскування, що проводяться проти парші, достатні для оберігання груші від іржі. Тобто багаторазова обробка плодових дерев і хвойників баковою сумішшю обов'язково з додаванням Триходерміну і Планризу. Хороший результат дає багаторазова обробка Фітодоктором або біофунгіцидом «Надійні Закрома». Головне – починайте обробку з хвойників якомога раніше навесні.

Багатих Вам врожаїв!

Олена Почтарьова
Керівник школи дачника
м. Київ

Амарант – культура XXI століття

Прийшовши до переконання, що Бог є, і одна з Його заповідей говорить «Не убий!», я відмовився від м'яса, риби та яєць. Переді мною постало питання: як забезпечити повноцінне харчування? Відповідь не змусила себе довго чекати. На одному з семінарів Клубу ОЗ, де лектором був Сідлецький О.Г., я дізнався про чудесну, дивовижну рослину – амарант.

«Скарбниця білка», «відкриття століття», «культура сьогодення і майбутнього» – так називають амарант біологи світу.

За що ж амарант удостоєний такого високого звання? Насамперед за те, що його насіння містить рекордну кількість особливої речовини – сквалену. Сквален захоплює кисень і насичує ним тканини і органи нашого організму, підвищує сили імунної системи, омолоджує клітини, захищає від радіації, перетворюючись на вітамін D, а також стримує ріст і поширення злоякісних утворень. Давно доведено, що саме дефіцит кисню й окисні пошкодження клітин є головними причинами старіння організму, а також виникнення і розвитку пухлин.

Насіння амаранта містить у середньому 15-17% білка, 5-8% олії, 3,7-5,7% клітковини, 13 замінних і 9 незамінних амінокислот. Причому в 100 г білка амаранта міститься 6,2 г лізину – незамінної амінокислоти, якої немає в такій кількості у інших рослин. При нестачі лізину їжа просто не засвоюється, і білок «проходить» через організм транзитом. А за вмістом незамінних амінокислот – треоніну, фенілаланіну, тирозину і триптофану – структура амаранта прирівнюється до білка жіночого молока.

Амарант з успіхом застосовується в різних країнах при лікуванні запальних процесів сечостатевої системи у жінок та чоловіків, геморої, анемії, авітамінозах, занепаді сил, діабеті, ожирінні, неврозах, різних шкірних захворюваннях і опіках, стоматиті, пародонтиті, виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки, атеросклерозі. Препарати, що містять олію амаранта, знижують кількість холестерину в крові, захищають організм від наслідків радіоактивного опромінення, сприяють розсмоктуванню злоякісних пухлин.

Олію амаранта, а точніше олійний екстракт, можна приготувати в домашніх умовах.

Рецепт приготування амарантової олії: 100 г насіння амаранта подрібнити в кавомолці, помістити в темну посуди-

РЕЦЕПТ

Козинаки з насіння амаранта

Дуже корисно, просто і смачно!

Рецепт:

6 ложок цукру, 3 ложки води, 1 ложка оцту, розігріти (розплавити) в емальованому посуді. На сковорідці на олії злегка обсмажити насіння амаранта, перемішати з готовим сиропом і закласти у формочки. Можна використовувати замість формочки будь-яку коробку, деко і папір для випічки, змащений маслом. Дуже корисно просто замочити насіння і їсти сирим, готувати каші, вичавлювати олію, робити борошно і пекти хліб.

Олександр Серебряний
Організатор Клубу ОЗ, пгт. Попільня

ну і залити 250 мл рослинної (соняшникової або оливкової) олії. Протягом тижня настоювати в теплі, вранці і ввечері збовтуючи. Потім вміст процідити, макуху віджати, а отриману олію поставити в холодильник для відстоювання. Після того як олія набуде прозорого вигляду, вона готова до застосування.

Застосовується: 1-3 чайні ложки на день. Кращий час – за 20-30 хв. до їжі, може додаватися в їжу. Зовнішньо – змащувати шкіру, слизові. У косметичних цілях – для захисту, детоксикації, зволоження, пом'якшення, живлення шкіри.

Молоде листя амаранта за смаком схоже зі шпинатом. Його вживають у свіжому, сушеному і консервованому вигляді. Використовують у салатах, супах, у приготуванні соусів, запіканок, в якості начинок для пирогів, заварюють чаї і додають у компоти, отримують цілющий сік і готують з нього сиропи. Заготовляють зелень амаранта про запас сушінням і заморожуванням.

Зовсім неважко самим винаходити салати з амарантом, оскільки він чудово поєднується з будь-якими салатними овочами. Можна сказати, що «салат амарантом не зіпсуєш». При традиційному весняному авітамінозі будь-які страви і напої з цією незвичайною зеленню допоможуть дуже швидко усунути вітамінний дефіцит.

Борошно і крупи з насіння амаранта використовуються в якості найцінніших харчових добавок у виробництві каш, хлібобулочних, макаронних, кондитерських виробів. При додаванні їх у пшеничне борошно (10%) випечені хліб і здоба набувають цілющих властивостей і довго не черствіють.

Ця невибаглива рослина росте практично на будь-яких грунтах, переносить спеку до 60°С, посуху – адже її коріння досягає глибини до 7 м. Амарант любить сонячні місця. Його сіють на глибину 2 мм з міжряддями 70 см і 30 см між рослинами. Особливу увагу слід звернути на здатність амаранта очищати і облагороджувати грунти.

Сорт «Харківський-1 лікувальний» дає з 1 га до 200 т біомаси і до 5 т зерна. Це універсальний сорт. Він застосовується як харчовий, зерновий, кормовий і лікувальний. Вегетаційний період – 90 днів.

Бажаю всім гарних врожаїв!

В. Семененко,
член Клубу ОЗ, м. Київ.

«Чрезмерная работа в огороде вредит здоровью»

«Весна снова пришла в красоте многоликой,
Всё цветёт, вся земля превращается в сад!
С наступающим днём – Днём Победы великой
Всех коллег-ветеранов поздравить я рад!»

Шановна редакція!

Я пенсіонер, мені 76 років. Інженер-технолог за освітою, садівник-городник-любитель, пропрацював на заводі – 27 років, викладав у коледжі – 26 років, а останні 5 років – на пенсії.

Коли роздавали ділянки землі, ми з дружиною придбали бажані 6 соток, посадили картоплю і, природно, почали боротися з колорадським жуком. Після кількох років безуспішної боротьби у мене народилася ідея – написати баладу про колорадського жука. А надихнула мене на цей подвиг «Баллада о любви» Володимира Висоцького: я припустив, що під час всесвітнього потопу жук врятувався в ковчезі Ноя.

Балада про колорадського жука

«Когда вода всемирного потопа
Вернулась вновь в границы берегов…»
В. Высоцкий «Баллада о любви»

Ковчег готов – уже умолк топорный стук.
Ной принимал на борт вселенских тварей,
Входили чинно, благородно – все по паре,
С подругой влез и колорадский жук.

Вчера Ной был хорош, а плотники – «удоску»…
Ной взгляд хмельной остановил на нём
И, смутно различив хитин в полоску,
Сказал: «Свой брат – моряк, его – берём!»

Потоп закончился. Вода сошла навеки…
Жука Ной трезвым взглядом оглядел:
«Полоска-то на нём продольна, как у зека –
вредителя в ковчеге я пригрел».

Жук поселился в штате Колорадо,
Питался скромно очень – ел паслён.
Спасённое, однако, Ноем чадо
Питало планы, что Наполеон:

«Европа как-то Новый свет открыла,
Теперь Я завоюю Старый свет!
Не зря же моя память сохранила –
Ковчег, бескрайний океан, рассвет…

Теперь в Европу срочно ехать надо,
Я до сих пор всё ел какой-то вздор!
Куда вкусней паслёна в Колорадо
Картофель, баклажаны, помидор!»

И, соблазнив посулами подругу,
Он в трюм морского лайнера залез
И пока плыл, с едою было туго,
Но стойко выдержал и голод этот бес…

Европа показалась слишком малой,
Штат Колорадо был, пожалуй, подлинней…
За три десятка лет он до Урала
Сумел завоевать пространство в ней!

Он жрёт картофель, помидоры, баклажаны,
Личинка может слопать лист в один присест,
И для него любой паслён желанный,
Его же, подлеца, никто не ест!

Напрасно человек придумывает яды –
«Арриво», «Децис», «Кара-тэ», «Анометрин» –
Едим мы только то, что как награду
Для нас оставит Колорада господин!
…

Вже минуло більше трьох років, як я вступив до Клубу Органічного Землеробства, виписую газету «до Землі з любов'ю!», відвідую семінари та впроваджую цю технологію на своїй ділянці – не перекопую грунт, не застосовую мін. добрив і гною, а тільки компост, зробив стаціонарні грядки. Ґрунт став пухким, з'являються дощові черв'яки. Поки, правда, особливими врожаями не можу похвалитися, але колорадський жук – не така вже проблема: застосовую «Актофіт» – однієї обробки зазвичай вистачає.

Провів профоріентаційну роботу з колишніми колегами з коледжу. Наводжу її тезовий виклад.

Принципи органічного землеробства

Вступ

Частина 1. Боротьба

Жизнь – сплошная борьба. Нас так с детства учили.
Счастье видел в борьбе бородатый Карл Маркс.
С четырёх всех сторон нас враги обложили,
И над миром над всем – бог войны – грозный Марс!

Левый, правый уклон, с ними всякие – измы:
Кто не с нами, тот против, тот наш ярый враг!
Утверждали в борьбе мы ростки коммунизма,
И боролись то с пьянством, то против стиляг…

Дали нам по 6 соток земли – неугодий,
Мы вступили в борьбу с колорадским жуком,
С сорняком, с фитофторой, с сухою погодой,
Мы лопату ручным заменили плужком…
…
Оказалось: не надо с природой бороться –
Лучше ей подсобить, помогать, угождать!
Вам природа воздаст и добром к вам вернётся –
Урожай вам высокий готова отдать!

И не надо пахать, уподобясь лошадке,
Потаскаешь плужок – колом станет спина…
А возьмёшь плоскорез, и танцуешь на грядке,
И не так устаешь, хоть трудись дотемна…

Частина 2. Основи органічного землеробства

В основі органічного землеробства лежать 4 найважливіших принципа мирного співіснування землероба із землею.

Принцип 1. Безотвальна обробка, сидерати.

Принцип важнейший – «панна шила» –
Лопату, тяпку, плужок долой!
Для рыхления нужны только вилы,
Не нарушающие гумуса слой!

Отправь в отставку плуг и лопату –
Их плоскорез заменит один!
Убрал урожай – сей сидераты:
Овёс, фацелию, горчицу, люпин!

Принцип 2. Мульчування.

Голая земля, как пустыня Сахара, –
Разве нормален вид такой?
Землю от холода, солнечного жара
Заботливо мульчей сверху укрой!

Примечание: мульча – от итальянского «прелая солома» – листья, трава, опилки и пр. органика.

Принцип 3. Менше праці.

Из дневника ленивого огородника: «Чрезмерная работа в огороде вредит здоровью».
Долой окучивание и прополку –
Труд сизифов, да мало в нём толку!

Труд непосильный вредит здоровью –
Выпрямись, земледелец, будь горд!
Спину не гни – это условие –
А с плоскорезом не вырастет горб!

Принцип 4. Геть пестициди та мін. добрива!

Мин. удобрения и пестициды –
Из земледелия вон! Долой!
Только органика имеет виды:
Мульча, компосты, их хватит с лихвой!

Шаройко В.А.
член Клубу ОЗ, м.Шостка
Сумська обл.

Поспішаю обійняти стариків!

Мирного неба Вам, рідні старики. Хочу розповісти Вам і всім про свої почуття. Ось уже другий тиждень пішов, як я думаю про День Перемоги. Що значить для мене це свято? У юнацтві я міг цілий день співати «Этот День Победы...», дивився парад військ, розпрямляв груди. Але з віком турбот ставало більше, і в суєті міг пролетіти і цей День.

І ось цього року я став думати про Вас, захисники Батьківщини, про Вашу любов до землі та свого Народу. ЧЕСТЬ, БАТЬКІВЩИНА, ЗЕМЛЯ, НАРОД – за кожним словом мільйони життів і люблячих сміливих сердець. Кожен із Вас знав і знає зміст слова БАТЬКІВЩИНА, де вона знаходиться і хто на ній живе. Кожен знав, що таке ЗЕМЛЯ і НАРОД, і з ЧЕСТЮ захищав свій РІД.

Я зрозумів, що кожен День Перемоги, кожне 9 травня – це мить, в яку потрібно встигнути обійняти стариків, побачити на власні очі Ваші обличчя, зморшки, медалі та ордени. І головне – встигнути познайомити своїх дітей з Вами: нехай вони подарують Вам квіти, посмішку, і ті, хто старше – скажуть: «Спасибі за Батьківщину».

Знайте, рідні, що пам'ятають діти й онуки Ваш Подвиг. І я вірю, що все більше людей згадують, що таке Батьківщина, Народ і Честь.

Низький Вам уклін, здорового довголіття та мирного неба над головою!

P.S. Люди, особливо молодь, беріть участь у святах, приурочених Дню визволення міста, Дню визволення України та Дню Перемоги – ловіть моменти, щоб обійняти і подякувати ветеранам, що зберегли нам Батьківщину.

Роман Зайцев

Організатор Клубу ОЗ, м. Макіївка

«Сила в Любові ...» Лист танкіста із 41-го

Через чверть століття після війни в глухому лісі під Вязьмою був знайдений вросли в землю танк БТ з добре помітним тактичним номером 12. Люки були задраєні, в борту зяяла пробоїна. Коли машину розкрили, на місці механіка-водія виявили останки молодшого лейтенанта-танкіста. У нього був наган з одним патроном і планшет, а в планшеті - карта, фотографія коханої дівчини і ненадіслані листи.

Здрастуй, моя Варя!

Ні, не зустрінемося ми з тобою.

Вчора ми опівдні громили ще одну гітлерівську колону. Фашистський снаряд пробив бічну броню і розірвався всередині. Поки відводив я машину в ліс, Василь помер. Рана моя жорстока.

Поховав я Василя Орлова в березовому гаю. У ньому було світло. Василь помер, не встигнувши сказати мені жодного слова, нічого не передав своїй красивій Зої і біловолосій Марійці, схожій на кульбабу в пуху.

Ось так з трьох танкістів залишився один.

У темені в'їхав я в ліс. Ніч пройшла в муках, втрачено багато крові. Зараз чомусь біль, пропалюючий усі груди, улігся, і на душі тихо. Дуже прикро, що ми не все зробили. Але ми зробили все, що змогли. Наші товариші поженуть ворога, який не повинен ходити по наших полях і лісах. Ніколи я не прожив би життя так, якби не ти, Варя. Ти допомагала мені завжди: на Халхін-Голі і тут. Напевно, все-таки, хто любить, той добріший до людей. Спасибі тобі, рідна! Людина старіє, а небо вічно молоде, як твої очі, в які тільки дивитися да милуватися. Вони ніколи не постаріють, не зблякнуть.

Мине час, люди залікують рани, люди побудують нові міста, виростять нові сади. Настане інше життя, інші пісні будуть співати. Але ніколи не забувайте пісню про нас, про трьох танкістів.

У тебе будуть рости красиві діти, ти ще будеш любити.

А я щасливий, що йду від вас з великою любов'ю до тебе.

Твій, Іван Колосов.
25 жовтня 1941 г.

Поверніть, люди, Батьківщину свою!

...На початку самому діалог про батьківщину з Анастасією мені незрозумілий був. Її судження спочатку навіть ненормальними здавалися. Але потім ... Я і зараз про них мимоволі згадую. Пригадую, як на питання про те, що робити треба, щоб ні міжпланетних, ні земних війн не було у нас? Бандитів не було, і діти щоб здоровими, щасливими народжувалися? Вона відповіла:

– Усім людям треба порадити, Володимире: «Поверніть, люди, Батьківщину свою».

– «Поверніть Батьківщину» – ти, може бути, помилилася, так сказавши, Анастасіє, є батьківщина у всіх, просто не всі на батьківщині живуть. Не батьківщину повернути – самим на батьківщину приїхати потрібно – ти так сказати хотіла?

– Володимире, не помилилася я. Немає батьківщини зовсім у більшості людей, які зараз живуть на планеті.

– Ну, як же – немає. У росіян – Росія батьківщина, у англійців – Англія. Всі ж десь народилися, і, значить, батьківщиною називатися буде та країна, де людина народжена.

– Вважаєш ти, що батьківщину свою кордоном, кимось обумовленим, потрібно міряти?

– А чим ще? Так прийнято. У всіх держав кордони є.

– Але якщо б не було меж, тоді чим свою батьківщину ти обумовити міг?

– Тим місцем, де народився, містом чи селом, а може, вся Земля була б тоді Батьківщиною для всіх.

– Могла б і вся Земля бути Батьківщиною для кожного, що живе на ній, і все вселенське пестити могло б людину, але для того з'єднати всі плани буття в єдину необхідно точку. Ту точку батьківщиною назвати своєю, в ній створити собою любові простір, все краще вселенське стикатися буде з ним. З простором Батьківщини твоїм. Собою через цю точку Всесвіт ти будеш відчувати. Неперевершеною силою володіти. У світах інших про це будуть знати. Тобі служити все буде, як Бог, Творець наш, того хотів.

В.Мегре

«Сотворение»

Родовые поместья

Что мы можем назвать своей Родиной?
Где конкретный кусочек земли,
Дом с рябиной, с кустами смородины,
Где родился, зачатый в любви?

Нет у многих местечка такого, где родители, предки твои
Для тебя, паренька молодого, сотворили пространство Любви.

Родовые поместья славянские, где с любовью высажен сад,
И деревья, их рощи тенистые со Вселенною всей говорят,
Были здесь повсеместным явлением, на Руси это нормой считалось.
И прекрасной Земли украшением родовые поместья являлись.

Семьи русичей так поступали: полюбив и решив вместе жить,
Парень с девушкой место искали, где совместное будут творить.

И с любовью деревья сажали, травы, ягоды, клумбы цветов –
Всем на радость в века продолжали образ жизни своих матерей и отцов!

На огромных просторах страны, вы представьте картину, друзья:
В буйстве красок поместья-сады домом были, для всех славян!

Это было буквально недавно – на Руси, утопая в садах,
Как в раю, процветала держава наших предков, забытых в веках.

Оболгали, предали забвенью светлых, чистых, красивых людей
И внедрили на все поколенья образ нищей страны дикарей.

Хватит нас убеждать, что мы слабы и что предки темны и глупы.
Хватит, кончилась ваша забава под названием "гибель Руси"!

Словно воздухом свежим пахнуло из прекрасной сибирской тайги.
Пену мутную с истины сдуло, и открылись в душе тайники.

Вспоминает душа, как всё было – я увидел ведруссов сады.
Появилась и радость, и сила сотворить новый образ страны!

Родовые поместья славянские, вы украсите Землю собой.
Все словяне далёкие, близкие! Возродим образ жизни былой!

Если скажете: странные речи, до пространства Любви далеко,
То на это, ведруссы, отвечу: я уже сотворяю его!

Много нас, кто с любовью и верой прикоснулись к земле родовой.
Мир неласковый, грустный и серый изменить предстоит нам с тобой.

Мы сумеем, я знаю – так будет, мир проснётся с зарёй поутру.
Нас сплотит мысль прекрасная, люди,

Навсегда на Земле быть добру!

Ковалев Владимир,
www.anastasia.ru

Координати Клубу Органічного Землеробства

Авдіївка	(050) 806-04-13
Алчевськ	(066) 915-22-19
Артемівськ	(066)233-04-38
Бар	(098) 27-84-276
Балаклава	(050)160-83-90
Балаклея	(050) 867-73-80
Бахчисарай	(066) 908-47-74
Біла Церква	(04563) 3-24-51
Б.-Дністровський	(093)703-23-13
Білопілля	(066) 328-09-72
Бердичів	(067) 410-01-23
Березань	(068) 125-13-30
Богуслав	(093) 521-00-43
Бориспіль	(067) 443-90-56
Бородянка	(067) 924-84-59
Боярка	(067) 378-07-49
Бровари	(04594) 3-45-32
Броди	(063)880-29-83
Брянка	(095) 822-19-42
Васильків	(067) 583-78-43
Вінниця	(067) 877-42-65
Вишгород	(098) 855-93-33
Глибока	(066) 008-90-97
Гола Пристань	(050) 277-50-67
Горлівка	(050) 837-18-14
Гостомель	(067) 500-95-82
Джанкой	(095)512-85-07
Дніпродзержинськ	(095) 397-13-52
Дніпропетровськ	(098) 757-05-63
Дніпропетровськ	(067) 176-88-71
Донецьк	(050) 216-22-24
Димер	(063) 278-83-74
Єнакієве	(050) 603-85-38
Житомир	(067) 711-12-44
Запоріжжя	(050) 801-59-18
Звенигородка	(093) 801-77-77
Золотоноша	(068) 393-76-28
Івано-Франківськ	(0342) 75-04-15
Ільїнці	(096) 431-92-09
Ірпінь	(067) 549-54-16
Кагарлик	(095) 123-18-66
Козятин	(063) 141-22-74
Калуш	(098) 796-38-95
Кам'янка	(067) 926-65-91
К.-Каширський	(096) 984-13-84
Канів	(096) 441-04-53
Київ	(044) 331-27-55
Київ	(044) 221-70-94
Київ	(044) 228-01-25
Київ	(044) 353-65-68
Київ	(067) 914-54-71
Кіровоград	(0522) 27-19-01
Конотоп	(067) 266-51-24
Константинівка	(050) 904-66-12
Косів	(067) 491-08-60
Котовськ	(04862)2-36-37
Краматорськ	(095) 252-67-77
Красний Лиман	(099) 963-52-82
Красний Луч	(050) 611-72-70
Кремінна	(050) 027-56-74
Кривий Ріг	(097) 767-05-67
Літин	(097) 361-37-97
Лубни	(066) 269-62-71
Луганськ	(095) 455-19-81
Луганськ	(050) 713-26-65
Луганськ	(050) 563-57-26
Лутугине	(050) 713-26-65
Луцьк	(066) 132-57-85
Львів	(067) 750-11-40
Макарів	(096) 398-78-44
Макіївка	(050) 760-17-71
Малин	(098) 46-32-079
Маріуполь	(095) 552-52-58
Мелітополь	(0619) 42-96-41
Миколаїв	(0512) 72-16-85
Миронівка	(067) 365-3764
Ніжин	(068) 376-97-97
Нікополь	(066) 570-94-92
Нова Каховка	(066) 437-05-06
Нововолинськ	(067) 913-44-19
Обухів	(096) 770-53-00
Одеса	(048) 702-33-89
Орджонікідзе	(096) 973-62-48
Охтирка	(095) 618-72-87
П.-Хмельницький	(095) 333-00-08
Павлоград	(050) 100-52-53
Перегінське	(050) 678-97-07
Полтава	(0532) 69-27-64
Попільня	(096) 299-29-17
Прилуки	(099) 421-79-99
Роздольне	(067) 389-25-98
Ржищів	(095) 123-18-66
Ровеньки	(050) 806-34-23
Рівне	(096) 221-59-65
Рогатин	(067) 979-50-83
Свердловськ	(099) 742-20-00
Севастополь	(066) 556-76-46
Сєвєродонецьк	(050) 291-39-02
Середино-Буда	(066) 555-38-35
Сімферополь	(095) 350-76-33
Сімферополь	(099) 231-10-35
Скадовськ	(066) 373-90-15
Слов'янськ	(095) 851-63-44
Слов'янськ	(050) 252-82-07
Старобільськ	(066) 965-04-74
Суми	(066) 686-48-74
Тернопіль	(096) 813-40-11
Тетіїв	(067) 392-62-38
Тлумач	(050) 372-32-86
Тульчин	(067) 390-25-58
Умань	(067) 235-36-20
Фастів	(099) 605-12-70
Феодосія	(050) 936-03-87
Харків	(095) 772-74-78
Харків	(067) 665-61-62
Херсон	(0552) 44-41-81
Хмельницький	(0382) 70-87-20
Черкаси	(067) 369-73-02
Чернігів	(093) 850-72-71
Чернівці	(095) 653-22-46
Чоповичи	(096) 327-42-27
Шостка	(050) 307-15-05
Енергодар	(050) 904-57-76
Ямниця	(096) 531-43-03
Ясинувата	(050) 837-31-40

Георгиевская ленточка

За окнами весенний лес летит,
Я еду в ленинградской электричке,
Напротив меня девочка сидит,
С Георгиевской ленточкой в косичке.
Сегодня эту ленточку носить
На сумке можно, можно – в виде брошки,
Но я прекрасно помню и без лент,
Как бабка не выбрасывала крошки.
Как много лишнего мы слышим в дни побед,
Но только этой патоке с елеем
Не очень верят те, кто в десять лет
Питался в основном столярным клеем.
А время умножает всё на ноль
Меняет поколение поколением,
И вот войны подлеченная боль
Приходит лишь весенним обострением.
Над этой болью многие кружат
Как вороньё, как чайки... И так рады
Как будто свой кусок урвать хотят
Бетонно-героической блокады.
Я еду в поезде, смотрю на всё подряд
В окно, на девочку с прекрасными глазами,
А за окном солдатики лежат,
И прорастают новыми лесами.

Проезжаю я зловещие места
Там, где человек – главное богатство недр,
Где ещё с войны
Бойцы лежат по трое на один квадратный метр.
Там везде шаги, там голоса
Чудные огонёчки по болотам,
Тени по ночам тебе поют
Как будто просят и хотят чего то:

«Откопай меня, браток, я Вершинин Саня,
Пятый миномётный полк, сам я из Рязани.
Много ты в кино видал о солдатах версий
Щас послушаешь мою, эх, будет интересней.»

И начнут они вещать
На языке стонов недомолвок,
Хочешь убежать, но впереди
Они опять мелькают между ёлок.

«Откопай меня скорей, умоляю снова
Я Моршанников Сергей, родом из-под Пскова.
Адресок мой передай в родную сторонку,
Восемнадцатый квадрат, чёрная воронка.»

А под утро всё взревёт, полетит куда то
И попрёт на пулемёт в штыковую с матом.
И деревья все вверх дном: ввысь растут коренья,
В этом славном боевом месте преступления.

Расчудесный уголок, не леса, а сказка,
Наступил на бугорок, глядь, а это каска.
Чуть копнул – и вот тебе: котелок да ложка
И над этим, надо всем – ягода морошка...
Над землёю месяц май, молод и прекрасен,
Электричка подъезжает к станции «Апраксин».
В небе караван гусей, скоро будет лето,-
Девочка в своей косе поправляет ленту...

Игорь Растеряев

Місячний календар

Травень					Червень					Липень				
число	день тижня	знак Зодіаку	фаза Місяця	день Місяця	число	день тижня	знак Зодіаку	фаза Місяця	день Місяця	число	день тижня	знак Зодіаку	фаза Місяця	день Місяця
1	Ср	♒		21	1	Сб	♓		23	1	Пн	♈		23
2	Чт	♒	☾	22	2	Нд	♈	☾	24	2	Вт	♉	☾	24
3	Пт	♓		23	3	Пн	♈		25	3	Ср	♉		25
4	Сб	♓		24	4	Вт	♉		26	4	Чт	♊		26
5	Вс	♓		25	5	Ср	♉		27	5	Пт	♊		27
6	Пн	♈		26	6	Чт	♉		28	6	Сб	♊		28
7	Вт	♈		27	7	Пт	♊		29	7	Нд	♋		29
8	Ср	♉		28	8	Сб	♊	●	30/1	8	Пн	♋	●	30/1
9	Чт	♉		29	9	Нд	♋		2	9	Вт	♌		2
10	Пт	♉	●	1/2	10	Пн	♋		3	10	Ср	♌		3
11	Сб	♊		3	11	Вт	♋		4	11	Чт	♌		4
12	Нд	♊		4	12	Ср	♌		5	12	Пт	♍		5
13	Пн	♋		5	13	Чт	♌		6	13	Сб	♍		6
14	Вт	♋		6	14	Пт	♍		7	14	Нд	♎		7
15	Ср	♋		7	15	Сб	♍		8	15	Пн	♎		8
16	Чт	♌		8	16	Нд	♍	☽	9	16	Вт	♏	☽	9
17	Пт	♌		9	17	Пн	♎		10	17	Ср	♏		10
18	Сб	♍	☽	10	18	Вт	♎		11	18	Чт	♐		11
19	Нд	♍		11	19	Ср	♏		12	19	Пт	♐		12
20	Пн	♎		12	20	Чт	♏		13	20	Сб	♑		13
21	Вт	♎		13	21	Пт	♐		14	21	Нд	♑		14
22	Ср	♎		14	22	Сб	♐		15	22	Пн	♒	○	15
23	Чт	♏		15	23	Нд	♑	○	16	23	Вт	♒		16
24	Пт	♏		16	24	Пн	♑		17	24	Ср	♓		17
25	Сб	♐	○	17	25	Вт	♒		18	25	Чт	♓		18
26	Нд	♐		18	26	Ср	♒		19	26	Пт	♓		19
27	Пн	♑		18	27	Чт	♓		19	27	Сб	♈		19
28	Вт	♑		19	28	Пт	♓		21	28	Нд	♈		21
29	Ср	♒		20	29	Сб	♈		22	29	Пн	♉	☾	22
30	Чт	♒		21	30	Нд	♈	☾	23	30	Вт	♉		22
31	Пт	♓	☾	22						31	Ср	♊		23

Фаза Місяця

○ Повний Місяць
☾ Спадний Місяць
● Новий Місяць
☽ Зростаючий Місяць

Частина рослини

Плід
Корінь
Квітка
Листок

♈ Овен	♎ Терези
♉ Телець	♏ Скорпіон
♊ Близнюки	♐ Стрілець
♋ Рак	♑ Козоріг
♌ Лев	♒ Водолій
♍ Діва	♓ Риби

Положение Луны в Зодиаках

висхідний Місяць
нисхідний Місяць

Місячний календар складений по книзі И.Паунгер "Всё в нужный момент".

Щомісячна газета «до Землі з любов'ю!» № 5 (70) травень 2013. Свідоцтво про реєстрацію: КВ № 19782-9582ПР від 04.03.2013р. Засновник: ВГО "Клуб Органічного Землеробсва". Видавець: Видавництво «до Землі з любов'ю». Пошт. адреса: 02140, м. Київ, а/с 51, Видавництво «до Землі з любов'ю», тел./факс: (044) 331-27-55, e-mail: info@cluboz.net. В.о. головного редактора: Петро Трофименко. Зам. редактора: Ольга Купрашвілі. Верстка: Іван Талалаев. Віддруковано: ТОВ «Укрполіграфмедіа», м. Київ, вул. Фрунзе 104-А. Передплатні індекси: 37007 (укр.) и 99599 (рос.). Загальний тираж: 50000 прим. Використання матеріалів газети дозволяється з посиланням на першоджерело.

клуб органічного землеробства